

бавятъ отъ страшнитѣ зарази, които носѣли суровото месо и особено мършата. Тѣ запичали месото направо на жарѣта или върху нагорещени камъни.

Около огъня вечеръ и дене спокойно се събиратъ хора отъ близки и далечни пещери, за да се разбератъ по общи работи. Тукъ тѣ се напъватъ да размѣнятъ мисли и тъй у тѣхъ се поражда и изработва говоръ.

Огънятъ запазва пещерата отъ звѣрове. Последнитѣ се боятъ отъ него. И право мислѣли хората, че сждбата имъ зависѣла отъ огъня. Безъ него тѣ биха били нищо...

*
**

Момчето било изненадано отъ страшенъ шумъ. Но то било смѣло. Грабнало малката си каменна бравичка и каменното копие и изскочило изъ пещерата. То видѣло нѣщо много страшно: борѣли се два грамадни звѣра — мамутъ и носорогъ. То едва ли не умрѣло отъ уплаха.

Когато се върнало въ пещерата, момчето намѣрило огъня изгаснѣлъ. Пепельта му била още топла, но колкото и да духало не могло да получи нито една искрица.

Момчето схващало нещастieto. Било зима. Всички щѣли да измратъ отъ студъ. Освенъ това дивитѣ звѣрове могли да нападна въ всѣка минута пещерата и разкъсатъ всички. Момчето знаело какво го чакало: смъртна присъда. И никой не щѣлъ да се застъпи за него.

Момчето взело своитѣ каменни оржжия и напуснало пещерата. Като изминало гората, видѣло домашнитѣ си на една поляна, Тѣ ядѣли. При тѣхъ имало единъ старецъ. Момчето го виждало сега за първи пжтъ. Отпосле то научило, че тоя старецъ билъ самотникъ на тоя свѣтъ. И понеже билъ уменъ и съ голѣма опитностъ, дружината охотно го прибрала при себе си.

Момчето се приближило до домашнитѣ си и поискало месо. — А огънятъ? попитали го тѣ. „Изгасна!“ отговорило момчето. Настъпило мълчание. Всички спрѣли яденето. И всички изведнажъ извикали: „Смъртъ за него!“

Спокоенъ останалъ само старецътъ. Когато виковетѣ утихнали, старецътъ казалъ: — „Не убивайте момчето. Азъ ще ви запала огънь.“

Всички отишли въ пещерата. Старецътъ взелъ кжсъ дърво, направилъ въ нея дълбанка, поставилъ въ дълбанката отвесно друго дърво и започналъ да го върти между дланитѣ на ржцетѣ си. Отъ силното търкане дървото се сгорещило, задимило и подпалило поставената на него суха трева. Огънятъ билъ възобновенъ.

Науката предполага, че това сж пжтищата, по които първитѣ хора сж се сдобили съ огъня.

Това предположение трѣбва да се приеме за вѣрно. То се потвърждава отъ житейската техника на днешнитѣ диваци, които